รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ "ครุศาสตร์ศึกษา" ครั้งที่ 3

The 3rd National Conference on Education "การจัดการเรียนรู้บนฐานสมรรถนะ วิถีพัฒนาผู้เรียนไทยในศตวรรษที่ 21"

เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ 8 แห่ง
ณ ห้องประชุมหมื่นจง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

วันที่ 27 มีนาคม 2564

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม

The Development of English Speaking Skill through Practical Learning Activity Package for Grade 9 Students at Kamphaengphet Pittayakom School

กนกรัตน์ หงส์ยนต์[1] สุประวีณ์ นกเที่ยง[2] ไพลิน อร่ามรุณ[3*] และ ถิรวิท ไพรมหานิยม[4]
Kanokrat Hongyon[1] Suprawee Nokthiang[2] Pailin Aramrun[3*] and Thirawit Praimahaniyom[4]
[1,2,3] ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร Pailinaramramrun@gmail.com*
[4]อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า E1/E2 และ T-test (dependent) ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 90.27/94.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 14.25 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 24.95 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษภาพรวมระดับคุณภาพก่อนเรียนเท่ากับ “ปรับปรุง” ส่วนหลังเรียนเท่ากับ “พอใช้” และ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก”

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ การพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were 1) to investigate the achievement of English speaking skill through practical learning activity package and 2) to explore students’ satisfaction toward learning oral communication skill by using practical learning activity package. The sample group were 20 grade-nine students, academic year 2/2021, Kamphaengphet Pittayakom School, by using

purposive sampling. The research instruments were 1) the lesson plan for English speaking skill, 2) practical learning activity package for English speaking skill, 3) the achievement test for English speaking skill, 4) English speaking assessment form, and 5) students’ satisfaction form. The statistic for data analysis were; Mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D.)Efficiency (E1/E2), and T-test (dependent sample). The research findings showed that; 1) Effectiveness of practical learning activity package in overall, its efficiency (E1/E2) was 90.27/94.95, which was higher than criteria,2) the achievement of English speaking skill showed that pre-test was at 14.25 scores, post-test was at 24.95 scores. Post-test score is higher than pre-test. It’s statistically significant at .05. Students’ pretest assessment of English speaking skill was at “improving” level, and posttest was at “Fair” level. And 4) students’ satisfaction towards practical learning activity package was at a “High” level.

Keyword: Practical Learning Activity Package, English Speaking Skill

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งผู้สอนก็ควรคำนึงว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ทักษะทั้งหมดได้อย่างไรให้เหมาะสม เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศให้ปีพ.ศ. 2555 เป็นปีของการส่งเสริมการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2551 เพื่อจัดภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนเลือกเรียนเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 โดยผู้สอนต้องสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในลักษณะบูรณาการ สอนให้มีความกล้าในการแสดงออกทางภาษาและคิดเป็นภาษาอังกฤษ ควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน (กรมวิชาการ. 2545) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยเฉพาะทักษะการพูดที่มีความสำคัญอย่างมากในการสื่อสาร จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) นอกจากนี้ตามที่ ละเอียด จุฑานนท์ (2541) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ความรู้รวมถึงการที่เน้นให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงจากกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลาย จะทำให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ต้องถูกและเกิดผลที่ดีต่อผู้เรียน

ในการที่จะพัฒนาภาษาของนักเรียนนั้น สิ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเนื่องจากชุดกิจกรรมจะเร้าความสนใจนักเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงน่าจะได้รับการสนับสนุนและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา (ธงชัย ต้นทัพไทย, 2558) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความสำเร็จในการเรียนรู้และการใช้ภาษาสื่อสารของผู้เรียนโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นี้แล้วพบว่า ส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของทักษะอื่น ๆ ที่ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ในการติดต่อสื่อสาร

กับชาวต่างชาติ และยังพบว่าในปัจจุบันการเรียนการสอนจะเน้นภาระงานเป็นหลัก ทำให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจนักเรียนจึงไม่อยากพัฒนาและฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดของตนเอง ในการศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจในการนำเอาเทคนิคการสอนโดยชุดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าว เป็นเรื่องที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องจัดทำชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และตามที่รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถ ติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและส่งสาร จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่มนุษย์จะต้องอาศัยภาษาอังกฤษในการติดต่อแลกเปลี่ยนสารสนเทศด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน (กรมวิชาการ. 2545)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนและเป็นประโยชน์อย่างมาก ตามที่ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2545) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับชั้นและทุกทักษะของภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นนวัตกรรมการสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมช่วยเร้าความสนใจ รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน และชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติยังมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นอกจากนี้ระพินทร์ โพธิ์ศรี ยังกล่าวอีกว่าชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่ประกอบไปด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะในปัจจุบันการสอนอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นการใช้ชุดกิจกรรมจึงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนในปัจจุบัน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการใช้ชุดกิจกรรมนี้เน้นการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของชิตพิมล พลสมบัติ (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงด้วยชุดแบบฝึก พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูด เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและยังพบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของศศิวิมล กังลี่ (2560) ที่ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษเน้นการปฏิบัติพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกอยู่ในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อย่างไรก็ตามชุดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาจะต้องมีความเป็นระบบสมบูรณ์ในตัวเอง ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประยุกต์ จากทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่ เป็นการเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ไม่มีการประยุกต์ ทฤษฎี เทคนิค หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีลักษณะโดดเด่นและไม่แปลกใหม่เป็นการเฉพาะนั้น ไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา เป็นเพียงเอกสารประกอบการสอนธรรมดาทั่วไปเท่านั้น (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2543)

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ จึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนของนักเรียน เพราะมีประสิทธิภาพและสร้างความสนใจให้กับนักเรียนอยากที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง จึงทำให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการทำวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าพิจารณาจากคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ ซึ่งมี 5 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 1 ชั่วโมง รวม 5 ชั่วโมง ประกอบด้วย 1) What is this/that? 2) What subject do you like? 3) What sport do you like? 4) Prepositions of place 5)Present Simple and Present Continuous

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น : ชุดกิจกรรมการเรียนแบบเน้นการปฏิบัติ

ตัวแปรตาม : 1) ทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษและ 2) ความพึงพอใจ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย: ภาคเรียนที่ 2/2563 ดำเนินการสอนจำนวน 10 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 5 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้อง 20 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ

2) ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ

3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ

4) แบบประเมินทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ

5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ จำนวน 5 แผน มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพโดยการศึกษาหลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การศึกษาหลักการและทฤษฎีในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม ในรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเลือกเนื้อหาการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ใน 1 หน่วย ประกอบด้วย 1) What is that/this? 2) What subject do you like? 3) What sport do you like? 4) Prepositions of place และ 5) Present Simple and Present Continuous ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.70-1.00 แล้วปรับปรุงให้เป็นแผนฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะทำไปใช้ต่อไป

2. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ โดยกำหนดประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 90/90ซึ่งมีค่าความหมายดังนี้ 90 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของกลุ่มตัว และ 90 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง สร้างและหาคุณภาพโดยการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่จะใช้ชุดกิจกรรมที่กำหนดไว้ จากนั้นได้ศึกษารูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างชุดกิจกรรมจากเอกสาร หนังสือตำรา ทั้งในและต่างประเทศ แล้วเลือกและกำหนดประเด็นตามกรอบเนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีทั้งหมด จำนวน 5 หน่วย การเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) What is that/this? 2) What subject do you like? 3) What sport do you like? 4) Prepositions of place และ 5) Present Simple and Present Continuous แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.70-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าเท่ากับ 0.65 แล้วปรับปรุงให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์คุณภาพที่ได้คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบระหว่าง เรียน (E1) มีค่าเท่ากับ 90.27 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน (E2) มีค่าเท่ากับ 94.95

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ โดยนำมาใช้วัดทั้งก่อนและหลังเรียน โดยการหาค่า t-test (dependent sample) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สร้างและหาคุณภาพด้วยการศึกษารายงานการวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้องตั้งแต่ .60 ขึ้นไป จาก 100 ข้อ ได้มา 60 ข้อ นำแบบทดสอบ 60 ข้อไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยการ วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จากนั้นคัดเลือกแบบทดสอบที่ได้ผ่านการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก แล้วที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ คือ ค่าความยากง่ายระหว่าง .20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไปและตรงตามเนื้อหากับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำมาเป็นแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70-4.7 นำข้อสอบที่ผ่านขั้นตอนทั้งหมดไปใช้ทดลองจริง

4. แบบประเมินทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ (ประเมินจากการปฏิบัติ) โดยการหาค่าระดับคุณภาพ 3 ระดับ ได้แก่ 1) ปรับปรุง (1-3 คะแนน) 2) พอใช้ (4-6 คะแนน) 3) ดี (7-9 คะแนน) สร้างและหาคุณภาพโดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นสร้างแบบประเมินทักษะการพูดโดยครอบคลุมนิยาม เนื้อหาและตามวัตถุประสงค์ใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความถูกต้อง 2) การแสดงท่าทาง และ 3) การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้แบบประเมินทักษะการพูดสื่อสารที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.55-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าเท่ากับ 0.50 แล้วปรับปรุงให้เป็นฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ โดยครอบคลุมนิยามความพึงพอใจ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สร้างและหาคุณภาพโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาทฤษฎีวิธีการสร้างแบบสอบถามความความพึงพอใจจากตำราและเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจำนวน 12 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราวัด 5 ระดับ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้แบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.65-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าเท่ากับ 0.60 แล้วปรับปรุงให้เป็นฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เตรียมการโดยผู้วิจัยบันทึกข้อความถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม เพื่อขอความ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเตรียมสถานที่ที่ใช้ในการทดลองชุดกิจกรรม

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีประเมินผลการเรียนและทำความเข้าใจนำแนะวิธีการใช้ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และประเมินก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ

3. ดำเนินการเรียนการสอนด้วยการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ ในระหว่างเรียนนักเรียนดำเนินกิจกรรมงานปฏิบัติในแต่ละช่วงของแผนการจัดการเรียนรู้และทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4. ในสัปดาห์สุดท้ายของแผนฯ ประเมินหลังเรียนด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ และตอบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติกิจกรรม

5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงผลได้ตามตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t-test	P-value
ก่อนเรียน	20	30	14.25	2.34	19.87*	.0000*
หลังเรียน	20	30	24.95	1.85		

*P <.05

จากตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนก่อนเรียนเท่ากับ ($\bar{X}$=14.25) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.=2.34) และคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนหลังเรียนเท่ากับ ($\bar{X}$=24.95) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.=1.85) เมื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่าค่าสถิติ t มีค่า 19.87 และค่า Sig มีค่า .0000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันและนักเรียนได้รับการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติแล้วมีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินทักษะทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ แสดงผลได้ตามตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน

ประเด็น	ระดับคุณภาพก่อนเรียน		ระดับคุณภาพหลังเรียน	
	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
1. ความถูกต้อง	3	ปรับปรุง	6	พอใช้
2. ความคล่องแคล่ว	3	ปรับปรุง	7	ดี
3. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด	3	ปรับปรุง	3	ปรับปรุง
ภาพรวมเฉลี่ย	**3**	**ปรับปรุง**	**5**	**พอใช้**

จากตารางที่ 2 แสดงภาพรวมระดับคุณภาพก่อนเรียนเท่ากับ ปรับปรุง (3) ส่วนหลังเรียนเท่ากับพอใช้ (5) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับคุณภาพก่อนเรียนทุกประเด็นอยู่ในระดับเดียวกันคือปรับปรุง ส่วนหลังเรียนประเด็นที่มีระดับคุณภาพสูงสุดคือ ความคล่องแคล่วอยู่ในระดับดี (7) รองลงมาได้แก่ด้านความถูกต้องอยู่ในระดับพอใช้ (6) และด้านการแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูดอยู่ในระดับน้อยสุดคือปรับปรุง (3) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติ แสดงผลได้ตามตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำเสนอชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ มีความน่าสนใจ	3.65	1.09	มาก
2. บทเรียนมีภาพและเสียงประกอบ ทำให้เร้าความสนใจ	3.65	1.14	มาก
3. บทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม	4.05	1.23	มาก
4. การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้เกิดความสนุกสนาน ในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ	4.15	0.75	มาก
5. การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้บรรยากาศไม่ตึง เครียดกับการเรียน	3.55	1.28	มาก
6. การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ช่วยให้มีความกระตือรือร้น ในการเรียนมากขึ้น	3.90	1.12	มาก
7. นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.50	1.43	ปานกลาง
8. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.35	0.75	มาก

9. นักเรียนเห็นว่าการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารช่วยทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	3.55	1.40	มาก

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. การเรียนการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฝึกให้นักเรียน กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ	4.05	1.23	มาก
11. การเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้ นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง	3.95	1.19	มาก
12. นักเรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะทำกิจกรรม	3.15	1.35	ปานกลาง
ภาพรวมเฉลี่ย	**3.65**	**1.09**	**มาก**

จากตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$=3.65) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D.=1.09) เมื่อพิจารณารายประเด็นการประเมินพบว่า ประเด็นการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 8 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$=4.35) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.75) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 4 การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้เกิดความสนุกสนาน ในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$=4.15) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.75) และ ข้อที่ 12 มีความเพลิดเพลินใจในขณะทำกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$=3.15) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.35) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเท่ากับ 14.25 และหลังเรียนเท่ากับ 24.95 เมื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนแล้วมีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า อาจเป็นไปได้ว่าชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีเนื้อหาเป็นไปตามคำอธิบายรายวิชาเนื้อหาแต่ละบทมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปกิจกรรมฝึกทักษะแต่ละบทของชุดกิจกรรมการสอนมีความหลากหลายน่าสนใจและสร้างแรงจูงใจในการพูดกิจกรรมฝึกทักษะในชุดการสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและยังเป็นชุดการสอนที่เพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ พูนทรัพย์ นาคนาคา (2559) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังการใช้ชุดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักศึกษาที่มีความสนใจในชุดกิจกรรมการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการพูดและเจตคติต่อกิจกรรมการพูดอยู่ในระดับสูง และมาริษา หริราบไพรี (2558) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบผลของการใช้

เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากหลักสูตร 2 ภาษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ดังนั้นการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้

2. ผลการประเมินทักษะการพูด ภาพรวมระดับคุณภาพก่อนเรียนอยู่ที่ปรับปรุง ส่วนหลังเรียนอยู่พอใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนไม่มีความพร้อมต่อการเรียน ระยะเวลาไม่เพียงพอ ด้วยธรรมชาติของการฝึกปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่นานพอจึงจะเกิดความคงคนและเกิดผลสัมฤทธิ์กับผู้เรียน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนยังอยู่ในระดับที่ยังไม่พึงพอใจและสูงขึ้นไม่มากนัก สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิวิมล กังลี่ (2560) ที่ศึกษาพบว่า การพัฒนาแบบฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารจากการแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเน้นการปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างอยู่ในระดับที่สูงกว่าที่เกณฑ์กำหนด ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และของกลิ่นพะยอม สุระคาย (2559) ที่ได้ศึกษาและการพัฒนาแบบฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีชุดกิจกรรมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรม เสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความเห็นที่ดีต่อกิจกรรมและแบบฝึกการพูด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าหลังเรียนประเด็นที่มีระดับคุณภาพสูงสุดคือ ความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนรู้ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพิศาล อินทร์ทอง (2561) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมโดยชุดกิจกรรมเสริมทักษะการพูดของนักเรียนพบว่าความสามารถในพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติสามารถใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้

3. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความเพลิดเพลิน เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลายทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าการเรียนแบบทฤษฎี นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้เกิดความสนุกสนาน ในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณี สินทรัพย์ (2556) ที่ศึกษาพบว่าการสร้างเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการเน้นเนื้อหา (CBI) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความเห็นที่ดีต่อสื่อเสริมสร้างภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นอกจากนี้ ณัฐกานต์ ตันทิพย์ (2560) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมฝึก ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด และวราพร ไชยเขียว (2557) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อบรรยากาศการเรียน

การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการอยู่ในระดับมาก ดังนั้นชุดกิจกรรมดังกล่าวสามารถสร้างความพึงพอใจและความประทับใจในการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนนี้ครูผู้สอนควรมีการเสริมแรงด้วยวาจาและรางวัล ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

2. ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนกิจกรรมให้เข้าใจเพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ โดยเป็นเนื้อหาที่เฉพาะตามเนื้อหาของแต่ละระดับชั้น

2. ควรมีการทำวิจัยโดยแบบฝึกพัฒนาทักษะในทักษะอื่น เช่น ทักษะการฟัง การพูดและการอ่าน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2445). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมวิชาการ. (2539). **แนวคิดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กลิ่นพะยอม สุระคาย. (2559). **การพัฒนาแบบฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีชุดกิจกรรมเสริมประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีวัฒนา แขวงทวีวัฒน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศีลปากร, กรุงเทพฯ.

ชิตพิมล พลสมบัติ. (2559). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.

ณัฐกานต์ ตันทิพย์. (2560). **การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน): มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ธงชัย ต้นทัพไทย (2558). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม** (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). **นวัตกรรมการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิศาล อินทร์ทอง. (2561). **การสร้างบทเรียนพูดเสริมจากบทเรียนเสริมโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางค์คู่ จังหวัดศรีสะ-เกษ**. วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

พูนทรัพย์ นาคนาคา. (2559). **การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

มาริษา หริราบไพรี. (2558). **การใช้เอกสารจริงเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทราวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2545). **วิจัยในชั้นเรียน.** (เอกสารประกอบการอบรม).หน้า 1

ละเอียด จุฑานันท์. (2545). **แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

วราพร ไชยเขียว. (2557). **การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.**วิทยานิพนธ์ คม.(หลักสูตรและการสอน): มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ศศิวิมล กังลี่. (2560). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเน้นการปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาจังหวัดนครปฐม**. ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

สุวรรณี สินทรัพย์. (2556). **การสร้างเสริมการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีเน้นเนื้อหา (CBI) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.